

REGELŐ.

Pesten csötörtökön december 8^{kán} 1836.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenkéntis válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p.p.

ELBESZÉLÉS.

A' társas kocsi. *(Végzet.)*

Az alatt, mig a' kimerithetlen tüdejű hős hibázhatlan gyógyszerreit raká-ki, ama vastag ur és asszony, kik közé szorítva átkoztam a' sajtó-szabadságot, igen érdekes párbeszédbe ereszkedék. A' kövér ur elbeszéléle uszkárja biographiáját minden mesterségeivel együtt; levétette általa kalapját, melly a' mesterség-csinálónak nagy buzgalma közben a' kerékvágásba esék, 's a' rajta keresztül ment kerék által ostyává zuzatott. Most a' kutyát beszéltette gazdája, 's az uszkár olly hatalmason ugatott, hogy még mindent tudó encyclopädiai szónokunkat is hallgatásra kényszeríté. — Magamban sok Bellini-Donizetti-Ricci operája dalnokának illy hathatós kutya-mellet ohajték. — Most következtek a' vastag ur által elbeszélt „Pudlerianák és Monsieur Fripon-nak nevezetes character-vonásai; szóval egy humorista-szerkező, ha e' kocsiiban velünk ült volna, sokat gyűjthet vala „kutyaságos“ cikkelyének megtöltésére. — Az e' becses és fontos kutyasági közleményekért lekötelezett asszony ellenben ama kis gyermekeinek életökből kivont legérdekesb történetek elbeszéléseivel mulattatá a' vastag urat, kiknek száma nem volt kevesebb, mint valamelly szonett sorokat számlál, 's kik közül a' jelen volt gyermek, házassági szerelmének legujabb kiadása, éppen most esett túl a' számár-huruton. Tizen négy sarjadékának mindenikéről olly lélekismerettel tudá elmondani betegségeik egész fok-létráját 's olly élénken lefesteni, a' cseppek, porok, gyógyszer-üvegek, borítékok és főzvények egész sorát elbeszélni, hogy én már egész testemen kezdém érezni a' csótánt, himlőt, verest, és skarlát-lázt.

E' közben szerencsémre a' kocsi elején támadott iszonyú láрма félbeszakasztá ezen undorító, kutyaságos, és gyermekies mulatságot. A' kézmives és katona egész társaságunk fölött kiterjesztvén karjokat egymásnak fejét ragadák-meg, 's én gyanítám, hogy czivódásba keveredtek, melly e' tömve volt Noe-bárkán levőkre nézve kár nélkül nem olly könnyen csendesülend-le. Azonban ez csak két fiatal-

kori barátnak érzékeny találkozási 's megismerési jelenete volt, kik együtt „éltek és szerettek“ — együtt voltak iskolakerülők, 's egyesülve ültek a' számárpádon. Most a' hadi bajtárs kiveré pipáját, 's a' kapa-knaszter poklos búze minden orrnak örömére eltűnván, elkezdé Mars fija beszélni hadi tetteit kedves hajdankori iskolatársa előtt, melyek nem kevesbbé voltak nevezetesek, mint a' newyorki hiteles tudósítások Herschelnek holdvilági felfedezései felől. A' katona nagy városokat nevezett, melyek felől egy ember sem halla valamit, 's eseteket beszélt, melyek fölött nemcsak figyelmesen hallgató fiatalkori pajtikája, hanem a' józan ész is öszvecsapá kezeit. — „Midőn svadronunk Velenczébe ért — mondá — volt egy ezredesünk, ki a' szolgálatban igen szilárd szabályokat tartott, 's minket napjában kétszer is kiparancsolt gyakorlatra. Napi parancs végett a' kaszárnya előtt paripástól, szerszámostól kellett kiállanunk; 's Mark piacznán hetenként ágyúkkal tartattak a' tábori gyakorlatok. Ki rendesen nem vala öltözködve, vagy valakit lovával legázolt, kapott a' kengyel-szijjal.“

„De barátocskám — szólla közbe a' néma, ki már e' tarka beszédet ki nem állhatá — megbocsásson, a' lovakkal nehezen történhetett ott tábori gyakorlat, vagy talán a' város nevét cserélte fel, és így zavarban van!“

„Ej mit, semmi zavar! — dörmögé a' kurucz — lánczos lobogós! ezt senkinek sem bocsátnám-meg! A' mi gyakorlataink nem voltak zavarban, hanem úgy sikerültek, mint a' parancsolat.“

„Hiszen barátom! én nem azt értem, hanem Velenczét; mert e' város olyan, mintha tengerből emelkedett volna fel, 's csupa csatorna van benne utszák helyett, melyeken tehát nem kocsin vagy lovon, hanem csajkákon járnak kelnek az emberek. Az utazási írók —“

„Igen bizony! a' könyvesinálók — közbevág Mars fija boszorkodva az ellenmondáson — azok irnak ám még bolondos dolgokat öszve, 's az embereket csak szemfényvesztéssel ámitgatják, holott utazás helyett otthon szépen a' kuszakóban kukorognak.“

„Barátom! — szólók — fiatalságomban én is voltam Velenczében; ezen urnak tökélyes igaza van; Velenczét lehetetlen lovon keresztülyargalni, mert a' tenger“ —

„Fiatalságában, mondja az ur? — belevága a' perlekedő — ezerszer követem! Ennek már régen kellett történnie; így tehát már nem is tudna Velenczére ismerni, mert ott minden megváltozott; egészen új utszák lettek most ott, 's a' tengert egészen kiszoríták az új épületek.“

Én éppen hangos kaczajra akarék fakadni, midőn a' némán hallgató ur, mintha sajgató halhoz ért volna keze, hirtelen felugrék,

fejét kidugá, és egy ékes, nyílt bérkocsi után bámészkodott, melly nyílssebességgel vágatván-el mellettünk, csiga-haladású kocsinkat iszonyú porfellegbe burkolá. Amabban egy divatos öltözetű dáma ült, mellette egy fiatal halavány ember fekete barkóval 's bajuszzsal. A' szép pár kéznél tartá egymást, és szeszélyes beszédbe látszattak elmerülve lenni, mert hangos kaczajuk még messziről is elhangzék hozzánk.

Néma uti társunk a' kocsiból kifelé düleszkedék, karját kiterjeszté, mintha ezt mértföldnyi hosszúvá ohajtná tenni, hogy az elsietett kocsit föltön megragadhatná; végre olly formán kezdett mozogni, mint valamelly remek uszó, 's leakart ugrani bárkánk tetőzetéről. Azonban szomszédjai éppen ruhája végénél szerencsésen megragadák. —

„Mit akar az ur csinálni?“ — kiálta az egész kar.

„Ah, én magam sem tudom; de feleségem“ — —

„Beteg, — közbevág a' pergő nyelvű szomszéd — sajnálom! de ha uraságod a' kocsiból kiugrik, ez rajta mit sem segíthet. Azért kérem ujjolag, fogadja-el e' két receptet, én jót állok érettek!“

„Rá ismertem; kalapja, alakja, szava, minden az övé volt; éppen most kocsizott-el mellettünk.“

„Az a' bajuszos?“

„Igen! pedig betegen az ágyban fekvék, midőn hazulról elmentem.“

„Hihetőleg az orvos szabad levegőt parancsolt neki.“

„Szörnyűség ez! — szinte megőrülök.“

„Vegyen csak hamar be egy pár cseppet e' tincturából!“ — mond a' kész szolgálatú kuruzsló, 's hamar zsebébe nyúlt, honnan egy kis üvegcset 's kávéskanalat huzott-ki, melly utóbbiba nagy gyorsággal önté zagyvalékát, és azt az ellenszegülő urral erővel akará bevétetni, ki hatalmas „megállj-“t dörge nehányszor a' siket fülű kocsisra. De a' lózabiázó igen érdekes beszédbe elegyedék szomszédnéjával, és éppen néhány rémitő elménczséget rántogatott elő, melylyek a' könyhatüznék széles vállú Vestaszüze előtt igen furesáknak tetszhettek, mert olly hahotával kaczagott, hogy az felülhaladta volna a' legtelibb korcsma lármáját, és a' culminatio pontján álló legvadabb indulatjában bőgő színészhősünket, sőt Homerus minden isteneinek kaczagását is megszégyenítette volna. A' rémült férjnek szerencséjére vagy talán szerencsétlenségére kevés percz mulva elértük a' „vadász“ czimer alatti csárdát, itt közölünk nehányan leszállottak, 's még láttuk az említett kocsizó párt a' ligetszugi uton Laszlovszky majorja felé kanyarulni.

A' már most feloldott nyelvű néma egy ugrással leveté magát bárkánk tetőzetéről; utána a' kész szolgálatú Aesculap, hogy a' próbált sikerű recepteket a' férjnek és hitésének átadja, mihez még csilapító porokat is nagy sikerrel akart ajánlani.

Én pedig ez alatt az emberi életnek világos és árnyékolt oldalaira terjesztém gondolataimat, és e' közben kocsink elért a' „szép juhászné“ vendéglőjéhez, honnan a' második vitéz Rummelpuff, ki Mark piacznán svadrononként hadi forgásokat tartott, barátjával és reményteljes fiacskájával, a' medvével, Budaközre indult, hogy bátyját meglátogassa; a' fehér kesztyűs piperőcz, mint Daphné Apollo, a' fiatal leánykát vevé üldözőbe; én pedig a' hegyeknek tarték. 'S midőn a' szép természet kitará előttem zöld szőnyegét, a' fák utamra szórák virágaikat, és az erdő dalnokai harsány „idvezlégy!“ köszöntést zengének előmbe: ekkor fiatal királynak véltem magamat, békehozó fejdelemnek, ki kezében olajfa-ágat tartva tér vissza honjának hujongó népeihez. Ég felé emeltem szemeimet; a' szeretet és ajtosság könnye gördült-le arczomon; elfelejtém a' kicsinyes földet, 's a' mennynek kapujai recsegve nyíltak-meg előttem.

Napoleon és az orgyilkos.

Saint naumburgi születésű, 1809-ki oct. 23-kán Schönbrunba ment azon feltétellel, hogy Napoleonnal némi tudósításokat közle-
ne. Rapp generál azonban, ki éppen ekkor a' császár mellett szol-
gálatot tön, feltartóztatá, és kéré, ha valami közleni valója volna
a' császárral, mondaná-meg előbb neki. — „Nem lehet — felele Saint...
— nekem okvetlenül a' császárral kell beszélnem.“ — „Talán vala-
mi kéro' levelet akar az ur benyujtani ő felségének?“ — „Azt nem,
de személyesen akarok vele szóllani.“ — „Jól van; majd a' disz vé-
gén kihallgattatik.“ — Saint.... zsebébőlegy irás látszott-ki, melyet
Rapp generál kihuzván elolvasa. Erre az ifiú őt bátor szemek-
kel merően vizsgálá. Tekintete a' generál előtt gyanúsnek lát-
szott, és ez parancsolatot ada, hogy Saint...., mig reá sor nem ke-
rülend, különös figyelemmel őriztessék; ki is azonnal elvitetett, és
megvizsgáltatván, nagy éles kés találtatott nála, több levelke, és egy
fiatal nőszemélynek arcz-rajza, kit kedvesének lenni vallott. — A'
generál kérdezé az ifiúnak nevét, ki erre így válaszolt: „azt csak
Napoleonnak mondom-meg.“ — „Mit akart kegyed e' késsel?“ —
„Azt csak Napoleonnak mondhatom.“ — „Talán ő ellene akará azt
használni?“ — „Igen is.“ — „Miért?“ — „Azt csak neki mondha-
tom-meg.“

A' generál tudtára adván az esetet a' császárnak, ez parancsolá, hogy az ifiú azonnal elejébe vezettessék. Saint.... hátra kötött kezekkel Napoleon elejébe vitették; ott a' császárt illőleg köszönté, ki őt kegyesen fogadá, és kérdé, beszél-e francziául. Ő felele: „igen keveset.“ — Most a' további vallatást Rapp generálra bízta Napoleon.

„Hova való?“ — „Naumburgi születésű.“ — „Kicsoda kegyednek apja?“ — „Protestans prédikátor.“ — „Hány éves kegyed?“ — „Tizenhatsz.“ — „Mit akart e' késsel csinálni?“ — „A' császárt meggyilkolni.“ — „Kegyed örült.“ — „Az nem vagyok.“ — „Vagy talán valami betegségben szenved?“ — „Én jól érzem magamat.“ — „Mért akará tehát a' császárt meggyilkolni?“ — „Azért, mert hazámat szerencsétlen viszontagságok közé helyezé.“ — „Kitől küldetett az ur e' tettetnek véghez vitelére?“ — „Senkitől; saját akaratom volt, gondolván, ha őt megölöm, hazámnak és egész Európának áldozatot teszek.“ — „Először látja-e ő felségét most?“ — „Nem; már Erfurtban is vala szerencsém látni.“ — „Akkor nem volt kedve ő felségét meggyilkolni?“ — „Akkor nem; mert reménylém, hogy hazámat békességben hagyandja.“ — „Az ur eszelős vagy beteg.“

Most a' császár parancsából orvos hivatztatott, 's ez idő alatt a' gyilkosnak semmi kérdés nem tétetett. Midőn az orvos belépett, monda Saint.: „nemde uram, semmi bajom sincs?“ — Az orvos megvizsgálván az ifiút, így szólla: „Sire! e' fiatal embernek semmi baja.“ — Napoleon Saint.... merészségét csudálván, monda neki: „az ur megátalkodott makacs fejű! Szülőit és családját a' szégyentől megkimélni akarom; azért életének megkegyelmezek, ha engedelmet kér, és hibáját megismeri.“ — „Én nem hibáztam“ — felele Saint.... hidegen — hiszen őnt megölni nem gonosz tett, hanem szent kötelesség.“ — Saint.... ezen utósó szavai a' császárra megbántólag hatván, elparancsolá őt maga elől, 's a' biráknak általadatta. Az ítélet meghall, és Saint... agyon lövetett.

A' birák szoros kikérdezések mellett sem nyomozhattak ki többet, mint előbb. Másnap reggel hét órakor a' gyilkosnak kivégeztetése előtt, kérdezek tőle, nem éhezik-e. — „Nem — viszonzá — még erőm elég van a' vesztőhelyre kimenni.“ — Saint... kivitetett, 's mi előtt szemei beköttek, hallván, hogy béke köttetett, örömmre gerjedett, 's csüggedtlen lélekkel mondá: „éljen a' békesség! éljen hazám!“

TURNER FERENCZ.

HAZAI HIRLELŐ.

Gyászhir. Bécsben nov. 28.-kán tudóvésziből élete 72-dik évében mult-ki n. Bisztriczey József, kir. tanácsnok, 's fő mgú m. k. udv. cancelliának nyugalmazott udv. titoknoka.

TERMÉSZETI TÖRTÉNET 'S TUDOMÁNY.

A' gőzfürdők orosz és finnországban. — A' gőzfürdők muszka országban akármely rangon levő emberektől, egész esztendő lefolyása alatt, használatnak, 's még a' legkisebb falukban is lehet néhányat találni. A' fábul épült szobában egy kőfal mellett van egy kemence, melyre több folyami békakövet raknak, köröskörül pedig ülések vannak, szénával vagy szalmával kitömött matracczokkal ellátva. A' kemenczét olly felette fűtik, hogy a' szoba-levegőnek hősége Reaumur hőmérője 40—45 $\pm$ 0 fokáig nevededik, 's az ollyan ember, ki illy melegséghez nem szokott, egy perczig sem maradhat ájulás nélkül a' szobában. Miután a' fürdeni kívánók levetkeztek 's a' matracczokra fekiüdtek volna, a' felmelegült békakövekre hideg víz locsoltatik. A' száraz meleg által izzadságra gerjesztett bőr még nedvesebb lesz, midőn a' vizpára azon megsűrül. A' kavicsok locsoltatása fél vagy egész óra lefolyása alatt mindannyiszor ismételtetik, valahányszor azok újra felmelegülnek. Végre vízben áztatott vesszővel veresre veretik a' bőr és szappannyal bedörögltetik, melyet a' fürdőszolgák későbbben lemosnak, 's egyszersmind befejezésül a' fürdő vendégnek fejére néhány akó hideg vizet öntenek. Ha nincs hideg víz a' szobában, akkor valamely tóba vagy folyóba buknak-le a' fürdők, némelykor pedig a' hóban heverődnek. — Finn országban is használatnak a' gőzfürdők, még pedig sokkal erősebben mint a' Muszkaéknál. Acerbi jeles utazó következőkép írja-le azokat. Legnagyobb része a' finn országi parasztságnak olly gőzfürdőházzal bir, melyben egy kamara, abban pedig egy rakás békakő van. Ezen kövekre miután azok felmelegültek, bizonyos mennyiségű víz locsoltatik, melynek párája azután az egész kamarában eloszlik. Nehányszor magam is bementem illyen fürdőbe; benne azonban a' nagy hőség 's lélekzetem elállása miatt egy perczig sem mulathattam. A' hőmérő tartalma, melyet mintegy tíz perczig ott benn hagyék, Celsus szerint a' 75-dik $\pm$ 0 fokig emelkedett, 's olly meleg volt, hogy kezeimben égető fájdalmat gerjesztett. — A' Finnek fürdési idejek alatt egymást nyírvesszővel veregetik, 's bőrük e' közben annyira megveresedik, hogy az idegen ember borzadozás nélkül nem tekintheti őket. Télben is mezitelen testtel hagyják-el a' fürdőt, 's azután a' hóban heverődnek, vagy haza mentőkben előtalált ismerőseikkel szóba állanak, 's egy ideig még az utszán is mulatják magukat. Ha azon idő alatt, míg a' parasztok fürödnek, valamely utazó érkezik a' faluba, és segedelmet kér, mezitelen is futnak-ki azok az izzasztó kamarából, kifogják a' lovakat, 's megabrakolják, vagy az utasnak egyéb parancsait teljesítik a' nélkül, hogy ön testök befedezéséről gondoskodnának. Melly körülmény annyival inkább csudálkozást gerjeszt az utasban, minthogy ez meleg bundában levén, kezét sem meri alóla kihuzni a' rendkívüli hideg miatt.

KÜLÖNFÉLE.

Franczia vőlegény. Hihetlen azon veszéyek száma, melyek olly férjhezmenendő leányt környeznek, ki önmaga kénytelen jövődő vőlegénye ismeretségét keresni, 's nincs olly meghittje, ki a' feltalált férjfiúnak körülményeit kifürkészné, 's azokról őt híven tudósítaná. Nem régen Parisban, St. Germain külvárosban lakozó B. hajadon varrónénál egy férjfiú jelent-meg, ki szívét és kezét ajánlá jövődő boldogsága előmozdítására. Jeles magatartása 's csinos öltözete olly hatást tett a' leányzóra, hogy ez a' férjfiúnak már előre haladt

korát 's képe reddőt szemügyre sem vevé. Finom társalkodási módja 's azon állítás, hogy a' pénzügyi ministeriumban előkelő hivatalt visel, a' már serdülő ifjúságán túl haladt varróné szívében édes érzelmeket gerjesztének, 's néhány napi ismeretség után, midőn t. i. vőlegényét B. leányasszony kellemei által tökéletesen megbájoitnak vélné, ebédre meghívja őt, hogy az egybekelés készületjeiről költsönös véleményeiket biztosan közölhessék egymással, 's a' szükséges lépésekről rendeléseket tehessenek. Ebéd alatt a' legnagyobb szíveség és nyájasság uralkodik; mindketten a' jövődő boldogság képzeményei előadásával foglalatoskodnak, 's magasztalják azon virágokat, melyeket a' sors életpályájokra hintend. Végre az ételek feladása megszűnik, 's a' férfi egy findsa kávé kedvéért Luxemburgba meghívja a' varrónét; de ez pirulva kér bocsánatot ezen hijány végett, 's ön maga siet a' szomszéd kávéházba, hogy kedvelt vendégének kívánsága annál gyorsabban teljesüljön. — Elmegy a' szerencsétlen, 's majd lépéseit kettőztetve vsziszatér nyájas vőlegénye körébe, annak megelégedését eszközözlendő, kit neki a' sors élte nyarában legszebb örömei tárgyává rendelt. — De fájdalom! a' vőlegény, a' háladatlan, nincsen többé; mivel éppen az, ki kevéssel ezelőtt örökös hűséget ígért vala neki, őt perczig nem levén békétürése a' várakozásra, elillant, 's magával örök emlékezetre (de menyasszonya tudta 's helybenhagyása nélkül) egy drága arany órát lánczostul, több gyűrűt, 's egy ezüst poharat is elvitt. — Dicséretére válik azonban jószívisége, melynek következtében az asztali szereket hátra hagyta: hihetőleg azon czélbul, hogy a' varróné azt, ki őt özvegyiségében vigasztalni fogja, megvendégelhesse.

Szerencsés esés. Oct. 15-dik napján egy festő 's egy lakatos legény a' Clichy-la-Garonnei templom kúp-tetejéről, hol egy álláson dolgoznak, leesnek. A' festőt félig holtan azonnal az ispotálba vitték; a' lakatos legény pedig olly csudálatosan esett lábaira, hogy csekély lankadságon 's lábai meredségén kívül egészségének egyéb változásáról nem panaszkodott. Egyébiránt egész napon sétált, 's néha csak fejfájást érzett, melyet kevesbbé az esésnek, mint a' csapszékekbe történt többszeri befordulásának lehetne tulajdonítani.

Az ablakok kereszties (croisée) nevezetéről. Franczia nyelven az ablakok „fenêtre“ helyett sokszor „Croisée“ szóval neveztetnek. Egy régi krónika ezen utóbbi szó eredetét ekképpen adja-elő. Az időben, midőn a' kereszties hadak czélirányos végrehajtásában mindenki kész volt szírvvel 's cselekvénnyel résztvenni, 's a' buzgó kereszténynek érzeményei hős tettekre valának irányozva, a' kereszt általános diszjelnek használtatott. Ezen szokás következtében, ha a' vár falain a' világosság bebocsátására nyílások készültek, azoknak közepére egy kereszt helyeztetett. Az ablakok különféle osztályai tehát kereszt-formából eredtek, 's innen a' diszes ablaknyílások fenetre croisée-knak neveztettek, míg végre a' szokás az egyszerűbb kimondást „Croisée“ divatba hozá.

Vélemény a' lotteriák eredetéről. Hajdan Genuában a' fogadásnak egy neme divatozott, melyre véleményünk szerint a' mostani sorsjáték eredete látszik alapitva lenni. Azon öt tanácsnok, kik a' fejdelemmel (Doge) együtt kormányozák a' köztársaságot, illyformán választattak. Száz tiz nemes polgárnak neve kis czédulára külön felirva egy vederbe tétetett, 's ebből egy kis fiú, kinek szemei bekötve valának (éppen úgy, mint mi nálunk a' sorshuzásnál) a' vederből öt nevet kihuzott, melyeknek tulajdonosaik tanácsnoki hivatalt nyerének. Ezen választás nagy vetélkedésre nyujtott alkalmat;

mivel kiki előlegesen kívánta a' választandók nevét eltalálni. Fogadtak tehát, hogy e' vagy ama név fog előre kihuzatni, 's nagy mennyiségű pénz tettek két három, négy, vagy mind az öt névre, valamint nálunk a' számokra ambo, terno, quaterno, vagy quinterno nyereség kedvéért. Egy szóval, hajdan a' Genuabeliek a' neveket éppen úgy használták a' sorsjátékban, valamint mi jelenleg a' számokat.

Ritkaság a' Régiségekből. — Szalai Sz. Adrian diplomájában, mely 1263-ban támadott, e' különös van. Valami nemzetes urnak, a' chari (talan sári) templom és monostor patronusának, gondviselése alá volt bízva azon monostornak sz. bibliája. Ez valamely zsidónak 60 marka aranyért zálogba adá azt. Elveszett a' könyv. Hogy pedig a' monostor kárpótlást kapjon, Mura vize mellett egy falut és Sümeg vármegyében birtokának egy részét kellett érte oda adni.

EMLEKMONDÁS.

Gazda.

Ha jó léssz, vesződöl;

Ha roszt, szegénységgel örökké gyötrődöl.

ifj. gróf TELEKI után K. H. K. J.

Az élet.

Éltünk hasonló a' csata térihez,

Mellyen vezértünk a' kitanult igaz,

Vívó mezőnk a' józan erkölcs,

És diadal-koszorúnk a' tartós

Boldogság. — —

BÉLKÖVI.

Földi pálya. Felebarátit szolgálj, természet ajándékot bölcsen használni annyi, mint Istent tisztelni, és szavát fogadni; 's az ki ezeket híven eszközli, becsületesen járja földi pályáját.

Gr. SZÉCHENYI ISTVÁN után S. Karolina.

Áruló. A' fáklya-hordozó, ki a' mély örvény fölött fáklyáját kioltja csak azért, mert ő ismeri az utat, 's pedig számtalan tévelygők követik — áruló. A' megismert igazságot semmi erő se szakaszthassa-ki keblünkből.

KOTZEBUE után N. A.

Visszásrejtvény.

Sok színű, jó vetemény neme ez, török és görög is van;

Nyáron is és télen megjelen asztalodon.

Bőr, féreg, fű, liszt, lyuk, szár, és szalma, pogácsa,

Korpa, karó, liszt, 's lé szokta viselni nevét.

Mondhatod azt egyiránt, olvasva előbetűjétől,

Vagy fordítva nevezd, hangja csak egy lesz így is.

CSERMÁK JÁNOS.

Előbbi rejtvény: Szolimán.

Kérelem. Folyó esztendőnk utolsó havába lépén, kérettetnek e' folyóiratnak távolabb lakó pártfogójai, hogy annak jövő évi lapjaira akár a' cs. k. postahivataloknál, akár Pesten a' kiadónál rendeléseiket 's előfizéseiket megtenni me n nél előbb méltóztassanak. Fél évi díja postán, képpel, 6 pengő forint.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiacson alul a' Duna partján, 114. szám

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utza 612.